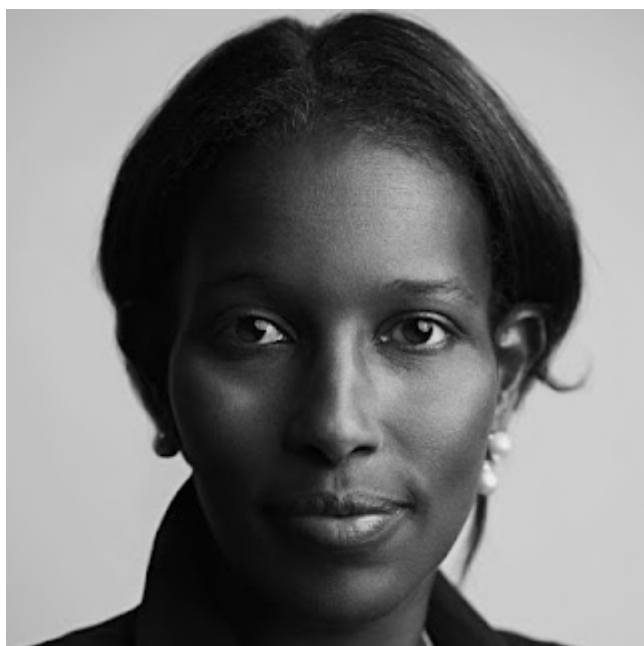

AYAAN HIRSI ALI: “ŠPATNÉ SVĚDOMÍ EVROPY” - VEDOUcí PŘEDSTAVITELÉ EU SVÉVOLNĚ NEPOCHOPILI PROBLÉMY MUSLIMSKÉ IMIGRACE

- CZ24 News | 23. března 2021

Lídři EU úmyslně odmítají porozumět problémům spojeným s imigrací muslimů. Překlad eseje ze serveru [Unherd.com](https://www.unherd.com).

Na snímku Ayaan Hirsi Ali

Milí čtenáři, Ayaan Hirsi Ali, význačnou kritičku islámu, asi nemusím zdejšímu obecenstvu příliš podrobně představovat. Jak jsem se [dočetl](#), byla svého času označena za 46. nejvlivnějšího

intelektuála na světě, což je jistě velmi dobré umístění.

Před pár týdnů vyšla v britském online časopise **Unherd.com** její esej "[Špatné svědomí Evropy](#)", kterou jsem pro vás se svolením autorky a časopisu přeložil. Korekturu vzniklého překladu provedl [Ondřej Roldán](#), kterému tímto děkuji.

Pojďme tedy na to. (Ilustrační fotky k textu jsem vybral já.)

*

Já a můj devítiletý syn se občas bavíme něčím, čemu říkáme „hra na neporozuměnou“.

Thomas: „Mami, já bych chtěl ještě hrát *Mezi námi*“

Já: „No jistě, miláčku, mezi námi jsi přece vítán vždycky, na to se přece nemusíš ptát.“

Načež se Thomas zasměje, zvedne oči v sloup a trpělivě mi znovu vysvětluje, že *Mezi námi* je přece jméno počítačové hry. Jinými slovy, chce zase sedět u počítače. A já předstírám, že mu nerozumím. Hrát si, říkám, no to je dobrý nápad. *A kterou hru by sis chtěl zahrát?* A tak to jde dál a dál, tak dlouho, dokud se mu schválně „snažím nerozumět“.

Samozřejmě mi jde o něco jiného: po celou tu dobu, po kterou se takhle přetahujeme, nesedí u počítače. Také ho těší, že se mu máma věnuje. Někdy mi to připadá jako užitečná taktika, jindy jako neškodná zábava.

Když dnes poslouchám debaty o prolínání islámu a západu, nemohu si na naši hru nevzpomenout. Jediný problém je v tom, že tyto konverzace nebývají užitečné a není na nich vůbec nic zábavného. A dost často nadělají více škody než užitku.

Nejlepší ilustrací této „Hry na neporozuměnou“ je imigrace z islámských zemí a otázka toho, jak by evropské společnosti měly tyto muslimské imigranty integrovat.

První úmyslné neporozumění spočívá v předstírání, že nekvalifikovaní imigranti s minimálním vzděláním jsou pro vyspělé ekonomiky naprostou [nezbytností](#). Progresivní „woke“ levice a její pomocníci rádi [říkají](#), že vzhledem k poklesu evropské populace a porodnosti přece nemůže proti imigraci mladých a aktivních lidí nikdo nic namítat. Ti strašliví xenofobové, kteří se umanutě soustřeďují na náklady a výnosy – jinými slovy na to, kolik peněz imigranti společnost stojí a kolik do ní naopak přispívají – to prostě nechápou.

Ústřední mešita v Kolíně nad Rýnem, 2015. Je spravována tureckou organizací DITIB, která je zahraniční pobočkou tureckého státního náboženského úřadu Diyanet.

© Raimond Spekking / CC BY-SA 4.0 (via Wikimedia Commons)

Když upozorníte na rozsáhlou [závislost](#) imigrantů a dokonce i jejich dětí o generaci později na sociální podpoře, nebo když se dokonce odvážíte zmínit o vzniku četných sociálně vyloučených etnických a náboženských enkláv, dočkáte se optimistických lícení vyzdvihujících myšlenku, že ne všechna pozitiva se nedají [přepočítat](#) na peníze: přišla s nimi přece i nová, kulturně odlišná kuchyně, oděvy, pohledy a zvuky, takže si nyní původní obyvatelé mohou užívat exotických kultur podle chuti.

Tomuto úmyslnému neporozumění je příbuzný i **argument soucitu**. Odmítněme tedy ekonomické imigranty, [říkají někteří](#), a pusťme k nám jen ty, kteří mají nárok na azyl. Tím pádem je to je jen [dočasné](#) opatření do doby, než se jejich země vrátí k normálu. Ale z tohoto přístupu vznikají přehršle

otázek. Jaký proboha vymyslíme proces, který dokáže odlišit lidi hledající ekonomické příležitosti od skutečných obětí násilí? Kdy se jejich země vrátí k normálu? Co budou azylanti dělat mezitím? A kdo to všechno zaplatí?

Ti, kdo rádi hrají „Hru na neporozuměnou“, dokážou velmi efektivně odvádět pozornost. Potřebujete empatii, říkají. [Představte](#) si, že byste to byli vy nebo vaše rodina, kdo musí snášet hrůzy války. Není to tak dávno, co Evropa takovými hrůzami prošla. Poslali byste zpátky Židy, kteří prchají před začínajícím holocaustem?

Proimigrační demonstrace v Berlíně, 2014. Autor Montecruz Foto, [Flickr](#), CC BY-SA 2.0

Tak jako tak, říkají nám, je to [vlastně naše vina](#), že se tyto cizí společnosti rozpadají. Je to tím, že jsme je kolonizovali. Dokonce jsme v dobách před dekolonizací vydělávali na otrokářství. Tady je závěr „Hry na neporozuměnou“ jasný: morální pokání a náprava [historických křivd](#) jsou důležitější, než se pokoušet se racionálně analyzovat to, co před námi leží.

Třetí podoba „Hry na neporozuměnou“ spočívá v tom, že se imigranti berou, jako by všichni byli stejní. To je částečně reakce na práci lidí jako je nizozemský sociolog Ruud Koopmans, který [zkoumal otázku](#), proč je pro imigranty z muslimských společností o tolik těžší se integrovat v západních zemích než pro jiné. Proč se například libanonští křesťané v Austrálii [asimilují daleko snáze](#) než libanonští muslimové, když jejich stěhování proběhlo za prakticky těch samých podmínek? Anebo proč mají Bangladéšané a Pákistánci problém se integrovat ve Spojeném království, když Hindům a Sikhům se to daří a mnohdy se mají lépe než původní obyvatelstvo?

Koopmans nasbíral průkazná data, která tyto trendy vysvětlují. Ale koho zajímají takové otázky, nebo dokonce tak nudná věc jako data? Cílem hry je [neporozumět](#), smíchat nesouvisející, znejasnit situaci. *Takže, pane Koopmans, říkají jeho protivníci, pojďme si promluvit o tom, co jste tím vlastně myslel. Možná děláte empirickou práci, ale záleží na skutečné motivaci: ačkoliv tvrdíte, že jste sociální demokrat, jste ve skutečnosti [rasista](#). A je vymalováno. Nemůžete se skrývat za argumenty o dělnické třídě, když ve skutečnosti svojí antisociální vědou pošpiňujete ty pravé proletáře světa.*

Rozdíly ve výsledcích jsou v Británii i mezi Bangladéšany a Pákistánci ([zdroj](#))

Konečně, ve své nejzákeřnější podobě, trvá „Hra na neporozuměnou“ prostě na tom, že všichni chceme to samé. Všichni chceme být svobodní a sobě rovní; všichni se chceme řídit zákony; všichni sdílíme ty samé základní hodnoty a všichni chceme respektovat důstojnost ostatních. Pro ty z nás, kdo věří, všichni se modlíme k tomu samému Bohu. Sekulární lidé se zase řídí tím samým rozumem. Až na pár nezapadajících jedinců – které má každá společnost – jsme všichni jen lidské bytosti.

Na tento druh argumentace vždycky odpovídám stejně: ne každý sdílí ten samý koncept Boha. Jak jinak můžete vysvětlit existenci [nenávistných kázání](#) islamistů? Nebo to, jak [pronásledují](#) ženy, homosexuály, Židy a další? Co byste řekli obětem pákistánských muslimských prostitučních gangů nebo muslimským dívkám, které byly přinuceny k sňatku? Jestli se všichni modlíme ke „stejnému“ Bohu, co znamenají ty útoky nožem, usekávání hlav, vjíždění do davů nákladními auty, provázené pokřikem „Alláhu akbar“? Co Islámský stát a al-Kajdá? Radikální ideologie existují a nutně se s nimi musíme poprat.

Zadržte, řeknou hráči „Hry na neporozuměnou“. To jsme si už přece ujasnili. Nezapadající jedinci jsou v každé společnosti, včetně té naší. Sexuální násilí proti ženám je [celosvětový](#) problém. A podíváte-li se na poslední zprávu britského ministerstva vnitra, tak její [závěr](#) zní, že celá ta krvavá záležitost kolem otrokářských prostitučních gangů nemá nic společného s Pákistánci a už vůbec ne s

islámem.

 [Zdroj](#)

Kdo hraje tuhle „Hru na neporozuměnou“? Třída studentů při semináři z veřejné správy? Ne, jsou to naši volení političtí lídři, šéfredaktoři uznávaných novin, profesori ze slavných univerzit a think tanků, vysocí úředníci a někdy i lídři EU. Tento druh konverzací o ožehavých otázkách se vede v parlamentních výborech, debatních klubech, mezinárodních seminářích a národních televizních stanicích.

Prozkoumáte-li zápisy z těchto hovorů, přehrajete-li si nahrávky a přečtete početné zprávy, knihy a články, které za posledních třicet let pojednávaly o islámu, imigraci a integraci, a vynoří se vám tentýž obrázek: nekonečná „Hra na neporozuměnou“.

Mezitím v Evropě počet imigrantů z islámských zemí vzrostl ... kdo ví kam? V roce 2017 odhadovalo [Pew Research Center](#), že podíl muslimů na evropské populaci by mohl vzrůst z 4,9 % někam mezi 7,4 % (kdyby už žádná imigrace nebyla) a 14 % (pokud by jí bylo hodně) roku 2050. I když už se dnes neberou krásy kulturního obohacení islámem s [naivitou tak bezstarostnou](#) – hlavně ve Francii ne – konec imigrace není na dohled. Hranice Evropy jsou i nadále prostupné a příčiny, které vedou lidi k tomu, aby odcházeli ze svých zemí, se stávají naléhavějšími.

Demonstrace „Je suis Charlie“ po vražedném útoku na redakci časopisu Charlie Hebdo. Autor Olivier Ortelpa, CC BY-SA 2.0

Dost možná je pro ty, kdo vždy hlásali, že všichni jsme vlastně ti samí lidé, určitým zklamáním, že vzniká tolik muslimských organizací a hnutí s cílem izolovat své komunity od zbytku společnosti. V některých zemích, jako ve Francii, se jim to podařilo do té míry, že přiměli samotného prezidenta k zavedení [nových zákonů](#). Je to náznak, že už má Macron „Hry na neporozuměnou“ dost; ale přesto se dá jen těžko říci, že by byl lídrem v celoevropské změně postojů. Ve většině zemí se „Hra na neporozuměnou“ hraje dál. Proč?

Jedna teorie říká, že evropská politická elita chce upřímně odčinit hříchy minulosti; dnešní lídři nechtějí opakovat [chyby](#) svých předchůdců. Další možnost je, že západní lídři ztratili důvěru v západní civilizaci. Ta se dnes jeví jako jeden dlouhý řetězec hrůz: otrokářství, útlak, kolonialismus, genocidy, misogynie a masakry. Tím pádem nezbyývají žádné hodnoty, které chránit před lidmi zvenčí, a určitě nezbyvá nic, do čeho by se měli imigranti integrovat. Třetí možné vysvětlení říká, že někteří evropští lídři [chtějí](#) skutečně odstranit hranice. Je to pro ně principiální záležitost a je jim jedno, kdo za budování planety bez hranic zaplatí jakou cenu.

Ale já si myslím, že je tu ještě jedna příčina: neschopnost. Vcelku jednoduše, ani jeden z lídrů, jejichž zodpovědností je řešit problémy kolem muslimské imigrace a integrace, nemá tušení, co s tím dělat. Politici sedící kolem stolu třeba uznávají správné principy, ale nejsou schopni o nich přesvědčit ostatní. Někteří rozumějí drobným detailům problému, ale nedokáží vidět celek. A jako vždy a v každé velké a složité politické záležitosti, jsou tu i lídři, kteří papouškují zájmy organizovaných skupin, kterým současná situace vyhovuje. Řekla bych, že ti si „Hru na neporozuměnou“ užívají nejvíc.

Neschopnost politiků je často maskována povrchní přitažlivostí fotografií zachycujících velká gesta, nebo bombastickými [citáty](#) ve stylu „nás bude soudit historie“. Ale samozřejmě dobře vědí, že historie o ničem nehlasuje. Historie nemá pravomoc někoho jmenovat do úřadu, tak ať si soudí, jak chce.

Mezitím příliv imigrantů v posledních letech poněkud ochabl, ale do Evropy se stále snaží dostat velké množství lidí. I nyní během pandemie. Za poslední rok zaznamenala Evropa 336 000 prvních *(tedy ne opakovaných tím samým člověkem, poznámka MK)* žádostí o azyl a mezi lednem a listopadem také 114 300 ilegálních vstupů na evropské území.

Podíváme-li se do budoucnosti, zdá se být nevyhnutelné, že s tím, jak se evropské země začnou vynořovat z covidových restrikcí a znovu otevírat své ekonomiky, některé africké země budou čelit nedostatku potravin a jiným [ekonomickým problémům](#) způsobeným epidemií. Není třeba být jasnovidcem k předpovědi, že do Evropy zamíří další masa mladých mužů. A jak se budou snažit překonat jižní a východní hranici EU, připravte se na projevy evropských politiků o tom, že se jedná o náhlý nápor a nepředvídatelnou krizi.

Pak uvidíte, jak naši politici rozehrají „Hru na neporozuměnou“ nanovo.

*

Konec překladu. Zaslouží si komentář, ale jelikož dnešní text už je i tak dost dlouhý, necháme jej na zítra.

Diskusní fórum k článku [najdete zde](#).

Hudební epilog

Lord Sinclair se vylodil v Norsku a prohlásil se za nepřítele ... načež zasedl výbor pro analýzu toho, čím mu bylo ukřivděno a jestli lze situaci napravit nějakým grantem nebo funkcí ...

Kdepak, místní sedláci se vyzbrojili, přepadli Skoty v soutěsce Kringen [a pobili je](#), jak se na sedmnácté století slušelo. Jednadvacáté století má holt jiné standardy.

Autor: Ayaan Hirsi Ali

Překlad: novarepublika.cz

Zdroj: <https://unherd.com>